

מסכת יבמות דף נח.

- רמי בר חמא - יש חופה לפסולות באנו למחלוקת רבי מאיר ורבי אלעזר ור' שמעון...

אלמנה לכהן גדול...	באנו למחלוקת...	חופה בלא קידושין לפסולות...
רבי מאיר - לא יאכלו תרומה	לר"מ דאמר קידושין פסלי, חופה בלא קידושין נמי פסלה	כרב דאמר יש חופה לפסולות, ואינה אוכלת תרומה דבי נשא
רבי אלעזר ור' שמעון - יאכלו תרומה	לר"א ור"ש דאמרי קידושין לא פסלי, חופה בלא קידושין נמי לא פסלה	כשמואל דאמר אין חופה לפסולות, ואוכלת תרומה דבי נשא

- ממאי...

אלמנה לכהן גדול...	ממאי, דלמא אינו תלוי זה בזה..	חופה בלא קידושין לפסולות...
רבי מאיר - לא יאכלו תרומה	דלמא עד כאן לא קאמר ר"מ התם אלא בקידושין דקני לה	אבל חופה דאינה קונה בלא כסף או שטר או קידושי ביאה, אינה פוסלת (כשמואל)
רבי אלעזר ור' שמעון - יאכלו תרומה	דלמא עד כאן לא קאמר ר"א ור"ש התם אלא בקידושין דלא קריבי לביאה	אבל חופה דקריבא לביאה, הכי נמי דפסלה (כרב)

- אלא אי איכא למימר, מחלוקת רב ושמואל ביש חופלה לפסולות תלוי בפלוגתא דהני תנאי...

דתניא...	חופה בלא קדושין לפסולות...
תנא קמא נישאו, כיצד, כגון שנכנסו לחופה ולא נבעלו (לאחר קידושין) בין לכשרות ובין לפסולות, אוכלות משלו ואוכלות בתרומה	כשמואל דאמר אין חופה לפסולות, (ואפילו לאחר קידושין כגון הכא) ואוכלת תרומה
רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא כל שביאתה מאכילתה, חופתה מאכילתה, וכל שאין ביאתה מאכילתה, אין חופתה מאכילתה **	כרב דאמר יש חופה לפסולות, ואינה אוכלת תרומה
** אם בת ישראל היא, ואלביא דמשנה אחרונה, דתנן ב"ד של אחריהם אמרו אין האשה אוכלת בתרומה עד שתכנס לחופה, ואמר ר' ישמעאל חופה פסולה אינה מאכלת, וה"ה ביאה, מדמקיש חופה לביאה, משמע דאם בת כהן היא, חופה פוסלתה	

- ממאי...

דתניא...	חופה בלא קדושין לפסולות...
תנא קמא נכנסו לחופה ולא נבעלו, בין לכשרות ובין לפסולות, אוכלות משלו ואוכלות בתרומה	אה"נ כשמואל דאמר אין חופה לפסולות, ואוכלת תרומה
רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא כל שביאתה מאכילתה, חופתה מאכילתה, וכל שאין ביאתה מאכילתה, אין חופתה מאכילתה	דלמא לעולם כשמואל סבירא ליה, ואין חופה לפסולות, ורבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא סבר כר"מ דקידושין פוסלת, ואינה אוכלת משום הקידושין לפני החופה, ולא משום החופה **
** ובאמת היה צריך לומר כל שאין ביאתה מאכילתה, אין כספה (קידושין) מאכילתה, אלא אידי דאמר ת"ק חופה, דאפילו בחופה אוכלת, אמר איהו נמי חופה	

מסכת יבמות דף נח.

• רב ששת.... ותנא תונא....

יש חופה לפסולות	
<p>ותנא תונא במשנה במסכת סוטה, "אמן אמן" תרי זימני לרבות שלא שטיתי ארוסה ונשואה, שומרת יבם וכנוסה (שומרת יבם כר"ע דאין קדושין תופסין בחייבי לאוין, וא"כ היא כאשת איש, דאם זנתה, אסורה על בעלה, ובת קינאי היא)</p>	
<p>ליכא למימר הכי, דאין משקין לארוסה, דצריך "תחת אישך", דתנן ארוסה ושומרת יבם לא שותות ולא נוטלות כתובה *</p>	<p>האי ארוסה היכי דמי, אלימא דקני לה כשהיא ארוסה, ואיסתתרה, ומשקה לה כשהיא ארוסה</p>
<p>ליכא למימר הכי, דאז המים אין בודקין אותה, דתניא "ונקה האיש מעון", שכדי שהמים יבדקו את אשתו, צריך האיש להיות מנוקה מעון, שלא בא עליה לאחר שנסתרה</p>	<p>אלא דקני לה כשהיא ארוסה, וקא איסתתרה באירוסייה, ונשאה ומשקה לה, שנשאה ובא עליה באיסור, שהתורה אסרה עליו דכתיב "והיא נטמאה"</p>
<p>אלא דקינא לה כשהיא ארוסה, ואיסתתרה, ונכנסה לחופה ולא נבעלה, וש"מ מדמשקה לה, יש חופה לפסולות, וקרינן ביה "תחת אישך" דקני לה חופה, ואע"ג דלא חזיא לביאה, דהא אסורה לו משנסתרה</p>	
<p>תירוץ של רמי בר חמא - משכחת לה כגון שבא עליה ארוסה בבית אביה קודם סתירה, ולעולם קדמה שכיבת בעל לבועל, ואין המשנה משובשת</p>	<p>קושית רבא - אינה ראייה ממשנה זו, דהא משובשת היא, דיש ברייתא "מבלעדי אישך" דצריך שקדמה שכיבת בעל לבועל, ולא שקדמה שכיבת בעל לבועל?</p>
<p>* לא שותות דבעינן "תחת אישך" ולא נוטלות כתובה אם קינא לה ונסתרה, שהיא גורמה לאסור את עצמה עליו</p>	

מסכת יבמות דף נח

• המשך הגמ'

<u>המשך הגמ' אליבא דרש"י - לישנא קמא</u>	
<p>תירוץ הגמ' - הכא במאי עסקינן כגון דעבד בה מאמר, ואליבא דב"ש דאמרי מאמר קונה קנין גמור ליעשות ארוסה גמורה, *** ותו לא מקניא ליה בביאת מזיד אלא במסירת חופה כאשה בעלמא, ואח"כ בא עליה בזנות בבית חמיה, והדר קינא לה ואיסתתרה, ובזה היתה שכיבת בעל קודמת לשכיבת בועל, ואח"כ הכניסה לחופה ולא נבעלה, ועכשיו יש "תחת אישך" וקא משקה לה, ולעולם יש ראייה מכאן דיש חופה לפסולות</p>	<p>קושית הגמ' - דכוותה גבי שומרת יבם שבא עליה לשם זנות בבית חמיה באלמנותה, והדר קינא לה ואיסתתרה, והכניסה לחופה ולא נבעלה, ומשקה לה ומשביעה שלא שטית, והא ביאת מזיד לשם זנות בשומרת יבם קנה לכל אליבא דרב **, וא"כ אינה שומרת יבם בשעת קינוי וסתירה, אלא אשתו מעליא היא?</p>
<u>המשך הגמ' אליבא דרש"י - לישנא אחרינא ועיקר</u>	
<p>תירוץ הגמ' - לעולם יש ראייה מארוסה דיש חופה לפסולות, וזה דתני שומרת יבם כגון דהיה קינוי וסתירה בעודה שומרת יבם, ואח"כ עבד בה מאמר, ולא בא עליה, ולכן האיש "מנוקה מעון", ואליבא דב"ש דאמרי מאמר קונה קנין גמור להיות כנשואה, ולכן שפיר הוי "תחת אישך", ולשקדמה שכיבת בעל לא קפדינן, דהא קדמה שכיבת בעל הראשון שהיא באה מכחו</p>	<p>קושית הגמ' - דכוותה גבי שומרת יבם דקשיא לך הא נמי צריך להיות "תחת אישך" כדי להשקותה, ולכא למימר כמו בארוסה שהיה קינוי וסתירה ואח"כ נכנסה לחופה ולא נבעלה, דהא אין חופה קונה בשומרת יבם אלא ביאה, וגם ליכא למימר שהיה קינוי וסתירה, ואח"כ בא עליה ויבמה, דהיא אסורה לו מחמת קינוי וסתירה ואינו "מנוקה מעון", ואלא ע"כ שבא עליה מתחילה קודם הקינוי וסתירה, וא"כ אינה שומרת יבם בשעת קינוי וסתירה, אלא אשתו מעליא היא?</p>
<p>** ואע"ג דאתי שפיר אליבא דשמואל דאמר ביאת מזיד לא קנה לכל, וכבר נחשבת שומרת יבם בשעת קינוי וסתירה, גמ' זו אליבא דרב דאמר קנה לכל, דהא דמייתנין יש חופה לפסולות, לסיועה לרב מייתנין, דאמר יש חופה לפסולות</p>	
<p>*** ואע"ג דעכשיו השומרת יבם היא ארוסה גמורה, אפ"ה קרי לה "שומרת יבם" כמו שמצינו ששומרת יבם שנשאת נקראת "כנוסה" אע"פ שהיא נשואה, דגבי דידיה (אשתו) נקראת ארוסה ונשואה, ואם היתה נשאת לאחיו, נקראת שומרת יבם וכנוסה</p>	

רש"י - לישנא קמא	רש"י - לישנא אחרינא ועיקר
קושית הגמ' דכוותה גבי שומרת יבם... הולך על גמ' הסמוך בענין בעילת בעל קודמת לבעל	קושית הגמ' דכוותה גבי שומרת יבם... הולך על הגמ' לעיל מיניה בענין דצריך "תחת אישך" כדי להשקותה
שייך נכנסה לחופה בשומרת יבם (אפי' בלא מאמר מקודם)	לא שייך נכנסה לחופה ביבם
בענין שכיבת בעל ביבם קודם לשכיבת בועל	לא בעינן, דהא קדמה שכיבת בעל הראשון שהיא באה מכחו
אליבא דב"ש מאמר קונה קנין גמור ליעשות ארוסה גמורה	אליבא דב"ש מאמר קונה קנין גמור להיות נשואה גמורה
מאמר, בא עליה ביאת זנות, קינוי וסתירה, ונכנסה לחופה ולא נבעלה	קינוי וסתירה, ואח"כ מאמר

מסכת יבמות דף נח:

• רב פפא

רב פפא - לעולם אין ראייה מכאן דיש חופה לפסולות,	
<p>לישנא אחרינא ברש"י, והוא עיקר</p> <p>דהתנא של המשנה במס' סוטה סובר כתנא של ברייתא דתני דיכול לעשות קינוי וסתירה בעודה שומרת יבם, ואח"כ מייבס אותה, ואע"פ שבא עליה היבם באיסור, יכול להשקותה, דלית ליה להאי תנא הך דרשות של שכיבת בעל קודם לשכיבת בועל, ושל מנוקה מעון,</p>	<p>לישנא קמא ברש"י</p> <p>דהתנא של המשנה במס' סוטה סובר כתנא של ברייתא דתני דלא היה סתירה בעודה ארוסה, אלא שקינא לא לה כשהיא ארוסה, ונשאה ובא עליה בהיתר, והדר איסתתרה ומשקה לה על ידי אותו קינוי כשהיתה ארוסה קושית רש"י על לישנא קמא - א"כ מאי "לא שטיית ארוסה", אדרבה, הא לא כשהיא ארוסה איסתתרה?</p>

• רב נחמן

רב נחמן - לעולם אין ראייה מכאן דיש חופה לפסולות,
<p>ומתניתין בדלא קינא ולא איסתתרה כשהיא ארוסה,</p> <p>אלא קינא לה משנשאה, ואיסתתרה ומשקה לה ע"י קינוי של עכשיו, ומגלגל עליה שבעה כל ימים שהיתה תחתיו משנתארסה ונבדקה, ומכאן לגלגול שבעה מן התורה</p>

• העושה מאמר ביבמתו, ויש לו אח.....

ראובן שמעון ולוי אחים כהנים הם,	ראובן שמעון ולוי אחיו לוי
ראובן מת, ושמעון עשה מאמר ביבמתו רחל, והיא בת כהן רחל	רחל
<p>רחל משתמרת לביאה פסולה, שיש ביד אחיו לוי לבא עליה, וביאתו ביאה, וכי היכי דרחל משתמרת לביאת שמעון, כך היא משתמרת לביאת אחיו לוי, שהיא פסולה מדרבנן, דיש ביאה אחר מאמר, כדתנן מאמר לזו ובעל לזו כו', וכן בב' ימין ויבמה אחת</p>	
<p>דברי הכל (בין לר' יוחנן בין לר"ל) אוכלת בתרומה דבי נשא</p>	
<p>דרבי מאיר לא אמר דאינה אוכלת אלא במשתמרת לביאה פסולה דאורייתא כגון אלמנה לכ"ג, אבל כאן במשתמרת לביאה פסולה דרבנן לא אמר דאינה אוכלת</p>	<p>ורבי אלעזר ור' שמעון דמכשירין אפילו במשתמרת לביאה פסולה דאורייתא, כ"ש שאוכלת במשתמרת לביאה פסולה דרבנן</p>

מסכת יבמות דף נח:

• העושה מאמר ביבמתו, ויש לו אח חלל...

ראוּבֵן שִׁמְעוֹן אַחִים כַּהֲנִים הֵם, וְלוֹי אֶחָ שְׁלֵהֶם הוּא חֲלָל, ראוּבֵן מֵת, וְשִׁמְעוֹן עָשָׂה מֵאִמְרוֹ בִּיבְמֵתוֹ רַחֵל, וְהִיא בֵּת כֹּהֵן	רֵאשִׁיטָּה שִׁמְעוֹן רַחֵל
לדברי הכל לא אכלה עד שיכנוס אותה שמעון, ואז אינה עוד משתמרת לביאה פסולה,	
שעד ששמעון מייבם אותה, רחל משתמרת לביאה פסולה דאורייתא, דאע"ג דעבד בה מאמר כהן כשר (שמעון), אכתי משתמרת לביאה פסולה היא, לביאת החלל (לוי) דהויא פסולה דאורייתא, ולכן אינה אוכלת,	
ואפילו לרבי אלעזר ורבי שמעון, כי מכשרי, באלמנה לכ"ג קמכשרי, שיש לו להאכיל במקום אחר, אבל משתמרת ליבם חלל דאין לו להאכיל במקום אחר, דהא כהן חלל זר הוא, לדברי הכל אינה אוכלת	

• הנותן גט ליבמתו....

ראוּבֵן שִׁמְעוֹן אַחִים כַּהֲנִים הֵם, ראוּבֵן מֵת, וְשִׁמְעוֹן נָתַן גֵּט לִיבְמֵתוֹ רַחֵל, וְהִיא בֵּת כֹּהֵן	רֵאשִׁיטָּה שִׁמְעוֹן רַחֵל
אכתי לביאתו היא משתמרת, וביאתה פסולה מדרבנן היא, דגט מהני בה מדרבנן	
רבי יוחנן - אוכלת אפילו לר"מ דאמר אינה אוכלת באלמנה לכ"ג, ה"מ משתמרת לביאה פסולה דאורייתא, אבל דרבנן כגון הכא, אוכלת	ריש לקיש - אינה אוכלת עד שתחלוץ, ואז חוזרת לתרומה דבי נשא אפילו לר"א ור"ש דאמרי אוכלת באלמנה לכ"ג, ה"מ ע"י קידושין דיש לו להאכיל כי האי גוונא במקום אחר, אבל ע"י גירושין דאין לו להאכיל ע"י גירושין במקום אחר, אינה אוכלת **
** ואם תאמר הכא נמי יש לו להאכיל ע"י גירושין גמורין, בישראל שנשא בת כהן וגירשה, שחוזרת לבית אביה ואוכלת בתרומה, זה אינו, דאין זה מצדו, שאינה קשורה לו, אלא מצד בית אביה, ולכן לא מצינו דיש לו להאכיל במקום אחר, ולכן אינה אוכלת כל זמן שיש זיקת יבום, שהיבם אינו יכול להאכילה בגירושין שלו	

If you would like the shakla vetarya summaries emailed directly to you (before it is posted on the website),
 or to give feedback, please email blumenfeldyaakov@gmail.com.